

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 11T/156/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6913010639
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2014:6913010639.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota samosudcom Mgr. Ivanom Antalom v trestnej veci obžalovaného Š. S., nar. XX.XX.XXXX v S. J., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12. júna 2014, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: Š. S. Á. B. W. , nar. XX.XX.XXXX v S. J., trvale bytom S. J. XXX, okres S. J., živnostník,

sa spod obžaloby, ktorou mu je kladené za vinu, že

od 01.01.2010 až doposiaľ v obci S. J., okres Rimavská Sobota a všade inde, kde sa zdržiaval, si neplnil pravidelne a v plnej výške svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva z § 62 ods. 3 a nasl. Zákona o rodine č. 36/2005 Zbierky zákonov a zo Zákona č. 601/2003 Zbierky zákonov o životnom minime a ktorá mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 1P/85/2008-14 zo dňa 14.04.2008, právoplatným a vykonateľným dňa 02.05.2008, a to prispievať výživným na svojho syna mal. C. U., nar. XX.XX.XXXX v S. J. sumou vo výške po 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa mesačne, vždy do 15.-eho dňa toho ktorého mesiaca, vopred do rúk matky dieťaťa E. U., nar. XX.XX.XXXX v S. J., trvale bytom S. J. XXX, okres S.Á. J., čo predstavovalo od 01.01.2010 do 30.06.2011 sumu vo výške po 25,38 eur, od 10.07.2011 do 30.06.2012 sumu vo výške po 26 eur mesačne, od 01.07.2012 do 30.06.2013 sumu vo výške po 26,65 eur mesačne a od 01.07.2013 až doposiaľ sumu vo výške po 27,13 eur mesačne, aj napriek tomu, že za uvedené obdobie vykonával do 13.09.2013 živnostenskú činnosť, čím mu mal vzniknúť na bežnom zameškanom výživnom za uvedené obdobie do 16.09.2013 celkový dlh pre matku dieťaťa E. U.Á. vo výške 822,02 eur, avšak toto zameškané výživné matke dieťaťa E. U. dodatočne uhradil, a to dňa 12.06.2013 v sume 294,05 eur, dňa 25.07.2013 v sume 28 eur, dňa 15.08.2013 v sume 28 eur, dňa 09.09.2013 v sume 50 eur, dňa 09.10.2013 v sume 50 eur, dňa 15.11.2013 v sume 50 eur, dňa 09.12.2013 v sume 50 eur, dňa 20.01.2014 v sume 50 eur, dňa 24.02.2014 v sume 50 eur, dňa 21.03.2014 v sume 50 eur, dňa 02.05.2014 v sume 50 eur a dňa 16.05.2014 v sume 50 eur,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin mal spáchať závažnejším spôsobom konania, t.j. po dlhší čas,

a tým mal spáchať

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona v súvislosti s ustanovením § 138 písm. b/ Trestného zákona,

o s l o b o d z u j e podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku s použitím § 86 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Rimavskej Sobote podala dňa 01.10.2013 pod sp. zn. 2Pv 334/13-10 obžalobu na obžalovaného Š. S. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona v súvislosti s ustanovením § 138 písm. b/ Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v skutkovej vete vo výrokovvej časti obžaloby.

Vec bola pôvodne rozhodnutá trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 29.11.2013, sp. zn. 11T/156/2013, ktorým samosudca uznal obžalovaného vinným zo spáchania žalovaného prečinu a podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona mu uložil trest povinnej práce vo výmere 200 hodín a zároveň povinnosť, aby najneskôr v lehote do 1 roka od nariadenia výkonu trestu povinnej práce uhradil matke dieťaťa zameškané výživné vo výške 822,02 eur.

Proti tomuto trestnému rozkazu podal obvinený v zákonnej lehote odpor, a to prostredníctvom svojho obhajcu. V podanom odpore uviedol, že spolužitie obvineného s matkou dieťaťa trvalo až do konca mesiaca január 2013, kedy sa obvinený odsťahoval zo spoločnej domácnosti. Z uvedeného dôvodu mal za to, že v čase od 01.01.2010 do januára 2013 nemohol svojím konaním naplniť skutkovú podstatu žalovaného prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, pretože s matkou dieťaťa aj s dieťaťom žili v spoločnej domácnosti, spoločne vychovávali svojho maloletého syna a keďže všetky zarobené peniaze počas spolužitia odovzdával matke, podieľal sa tak spoločne s ňou aj na zabezpečení jeho každodenných potrieb, ako aj na výchove a starostlivosti.

Z dôvodu podaného odporu bolo vo veci vykonané hlavné pojednávanie, na ktorom samosudca vypočul obžalovaného, ako svedkyňu - matku dieťaťa E. U. a tiež aj ďalších svedkov, a to J. S., Š. S. a W. T.Á..

Obžalovaný Š. S. pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku vyhlásil, že sa cíti byť nevinný zo spáchania skutku, ktorý mu je v obžalobe kladený za vinu. Tak, ako v podanom odpore znova tvrdil, že s matkou dieťaťa žil v spoločnej domácnosti od roku 2007, rozišli sa až v januári 2013 a odvtedy spoločnú domácnosť nevedli. Vo vzťahu k plneniu vyživovacej povinnosti uviedol, že počas spolužitia všetky zarobené peniaze venoval rodine, teda odovzdal ich matke dieťaťa, ktorá s nimi hospodárila.

Na doplňujúce otázky uviedol, že pokiaľ bol v civilnom konaní vydaný rozsudok o zverení dieťaťa do výchovy a určenie výživného, tak návrh na začatie konania podala matka dieťaťa kvôli sociálnym dávkam. Potom, ako matka podala v tejto trestnej veci trestné oznámenie, tak keď mu na polícii oznámili výšku výživného a zameškaného výživného, tak to matke dieťaťa všetko uhradil. Okrem mal. C. U. má ešte ďalšie dve vyživovacie povinnosti, a to na dve deti pochádzajúce z jeho prvého manželstva, ktoré má s I. S. (I.). Tieto deti žijú s matkou v Q. a spoločne na tri deti platí výživné v sume 108 eur mesačne.

K samotnému spolužitiu s matkou dieťaťa E. U. uviedol, že s ňou začal žiť po rozvode jeho prvého manželstva a ich spolužitie bolo problémové hlavne kvôli matke E. U., ktorá mu v čase, keď nemal prácu neustále vytykala, že nemá peniaze. V tom čase obžalovaný pracoval ako živnostník, vykonával stavbárske práce, a to na rôznych miestach Slovenska, ako napr. v T., R. C. a pod.. Jeho zárobok

činil cca 1.000 eur až 1.200 eur mesačne, ktoré všetky odovzdával matke dieťaťa E. U.. Keď peniaze potreboval pre seba, tak si ich od nej vypýtal a uviedol tiež, že viackrát uhradza výživné na jeho deti z prvého manželstva aj samotná E. U.. Podľa obžalovaného vznikali hádky v ich spoložití najmä preto, lebo vykonával sezónne práce a hlavne v zimnom období bolo roboty menej, takže mal aj menej peňazí, čo mu vytýkala najmä matka E. U..

Svedkyňa E. U. na hlavnom pojednávaní uviedla, že s obžalovaným sa zoznámila v máji 2006 a že v spoločnej domácnosti s ním žila od septembra 2006 do mája roku 2008. Tvrdila, že v tom čase bola na materskej a že rodina žila z materskej, pretože obžalovaný aj keď pracoval v T., tak z domu odniesol viac peňazí, ako priniesol z práce. K ich spoložitiu uviedla, že v máji 2007 sa obžalovaný od nej odsťahoval, vzal si svoje veci a odišiel ku svojej priateľke do T., asi po dvoch až troch mesiacoch jej zavolať, že by sa chcel kvôli dieťaťu vrátiť, čo sa aj stalo, avšak asi po dvoch dňoch odišiel opäť do T..

Na doplňujúce otázky svedkyňa uviedla, že na Vianoce 2012 kúpil obžalovaný nový televízor, ktorý na Vianoce 2012 pozerali spoločne. Podľa svedkyne jej obžalovaný dlhuje na výživnom za čas od 01.01.2010 do 31.12.2012.

Na otázku, prečo podala trestné oznámenie až v apríli 2013, keď tvrdí, že obžalovaný jej neprispieval na výživné od roku 2008, uviedla, že obžalovaný jej sľuboval, že svoj dlh uhradí, neskôr sa jej vyhrážal, že ju zbije, aj ju mal zbiť, trestné oznámenie však nepodala s odôvodnením, že v tom čase vykonával podmienený trest odňatia slobody.

Obžalovaný k výpovedi svedkyne uviedol, že svedkyňa ohľadom trvania ich spoložitia nehovorí pravdu, ako ani o tom, z akých peňazí zabezpečovali svoje potreby.

Svedkyňa po výsluchu na výzvu samosudcu do spisu predložila jej čestné prehlásenie zo dňa 15.05.2013, v ktorom prehlasuje, že nikdy nežila v spoločnej domácnosti s otcom jej dieťaťa Š. S., nar. XX.XX.XXXX a že svoje dieťa C. U., nar. XX.XX.XXXX vychováva sama. Na čestnom prehlásení sa nachádza podpis svedkyne overený na Matrike v S. J..

Na hlavnom pojednávaní bola ako svedkyňa vypočutá J. S. - sesternica obžalovaného, ktorá uviedla, že oboch dobre pozná a že sa často navštevovali. Podľa svedkyne žil obžalovaný u matky dieťaťa asi 7 rokov s tým, že viedli spoločnú domácnosť a podľa nej značná časť obyvateľov v obci vie, že oni spolu žili až do januára 2013. Uviedla tiež, že pokiaľ spolu žili, tak sa obžalovaný o syna riadne staral, mala vedomosť aj o tom, že všetky zarobené peniaze priniesol domov a odovzdal ich matke dieťaťa. Táto sa podľa svedkyne po obci vychvaľovala čo nové kúpili, ako napr. chladničku, zariadenie obývačky, pričom zvykla vraviť aj to, koľko zarobených peňazí jej dal.

Na doplňujúce otázky uviedla, že keď obžalovaný odišiel zo spoločnej domácnosti, tak si vzal len veci v dvoch igelitkách, mala vedomosť aj o tom, že výživné na obžalovaného deti z prvého manželstva zvykla posilať poštou aj E. U.. Podľa svedkyne sa rozišli hlavne kvôli tomu, lebo v mesiacoch november a december 2013 nemal peniaze a tak musel odísť.

Vo veci bol ďalej vypočutý svedok Š. S. - otec obžalovaného, ktorý uviedol, že jeho syn žil s E. v spoločnej domácnosti od roku 2007 do konca roka 2012. Podľa svedka sa syn s E. rozišiel v zimných mesiacoch kvôli peniazom, pretože v tom čase peniaze nemal, keďže nemal ani prácu a E. aj s jej matkou ho vyhnali z domu. Svedok tiež uviedol, že S. J. je malá obec a že všetci, ktorí ich poznajú vedia, ako dlho spolu žili.

Svedkyňa W. T. je bez príbuzenského pomeru k obžalovanému, ako aj k matke dieťaťa. Oboch ich pozná. Pracuje ako poštárka v obci S. J., pričom ona roznáša poštu aj v rajóne, kde býva E. U., a to na E. K.. Uviedla, že v roku 2012 nosila pre obžalovaného poštu každý mesiac na ulicu E. v S. J., t.j. tam, kde

býva E. U.. Podľa svedkyne obžalovaný žil v spoločnej domácnosti s E. U. ešte aj v decembri 2012, mali však problémy, ktoré vznikli kvôli peniazom. Svedkyňa uviedla, že E. U.Á. bola zaťažená na peniaze.

Svedkyňa J. U. - matka E. U. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný s jej dcérou žili spolu asi 2 roky, a keď mal chlapec 5 až 6 mesiacov, tak sa pohádali a obžalovaný odišiel so všetkými vecami a vzal aj televízor.

Na doplňujúce otázky svedkyňa uviedla, že keď obžalovaný odišiel pracovať do T., tak občas prišiel k dcére, lebo tá ho ku sebe pustila. On si však našiel inú ženu a preto už jej dcéru nechcel. Uviedla tiež, že naposledy si veci zbalil pred 6 rokmi a vtedy odišiel. Na ďalšiu otázku však svedkyňa uviedla, že v roku 2012 chodil k dcére „sem - tam“.

Svedkyňa poprela, že obžalovaný vykonal v dome, kde bývali, stavebné práce, spočívajúce v rekonštrukcii kúpeľne v hodnote cca 150.000,-Sk.

Okrem výsluchu obžalovaného a svedkov, samosudca na hlavnom pojednávaní vykonal aj ďalšie dokazovanie a podľa § 269 Tr. poriadku prečítal: správa o povesti z čl. 110, výpis z evidencie priestupkov MV SR z čl. 111 až 113, odpis z registra trestov z čl. 114, rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 1P/85/2008 z čl. 56, rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 2P/144/2013 z čl. 57 až 58, trestný rozkaz Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 2T/113/2012 z čl. 60 až 62, rodný list dieťaťa z čl. 63 a predložené fotokópie ústrižkov poštových peňažných poukazov o platení výživného z čl. 127, 129, 132 a 157.

Obžalovaný k prečítaným listinným dôkazom nemal žiadne pripomienky.

Prokurátorka kládla obžalovanému v podanej obžalobe za vinu, že skutkom tam popísaným sa mal obžalovaný dopustiť prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona v súvislosti s ustanovením § 138 písm. b/ Tr. zákona.

Uvedeného prečinu sa podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona dopustí ten, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní čo aj z nebanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného.

Podľa § 207 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona odňatím slobody na jeden až päť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. b/ Tr. zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas.

Podľa § 86 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel' svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Po zhodnotení vykonaného dokazovania mal samosudca nesporne za preukázané, že obvinený Š. S. je otcom mal. C. U., nar. XX.XX.XXXX z matky E. U., nar. XX.XX.XXXX. Maloletý C. bol rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, číslo konania 1P/85/2008-14 zo dňa 14.04.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.05.2008 zverený do osobnej starostlivosti matky s tým, že otcovi bola uložená povinnosť platiť na jeho výživu mesačne po 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa. Naposledy bola výška výživného pre maloletého C. upravená rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, číslo konania 2P/144/2013-29 zo dňa 04.09.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.09.2013. Tieto skutočnosti mal súd za preukázané jednak z rodného listu maloletého dieťaťa, ďalej z uvedených civilných rozsudkov, ako aj z elektronického súdneho registra.

Samosudca mal ďalej bez akýchkoľvek pochyb za preukázané, že okrem mal. C. má obžalovaný ešte ďalšie dve maloleté deti, a to mal. Š. S., nar. XX.XX.XXXX a mal. I. S., nar. XX.XX.XXXX, ktoré pochádzajú z matky I. S., bytom Q., Š. XXXX/X (bývalej manželky obžalovaného). Táto skutočnosť bola okrem výsluchu obžalovaného, ako aj svedkov preukázaná z trestného rozkazu Okresného súdu Revúca, sp.zn. 2T/113/2012 (čl. 60 až 62 spisu).

Sporným bolo, či obžalovaný za žalované obdobie, t.j. od 01.01.2010 až doposiaľ plnil vyživovaciu povinnosť k mal. C. U., a to k rukám jeho matky E. U. a ak áno, tak či to bolo riadne a včas.

Ako predbežnú otázku samosudca najprv riešil, či obžalovaný s matkou maloletého dieťa žil v spoločnej domácnosti a za aké obdobie a či pokiaľ v spoločnej domácnosti žili, či prispieval na výživu maloletého dieťaťa a či zabezpečoval aj on spoločne s matkou jeho výchovu a starostlivosť.

Obžalovaný sa počas celého trestného konania bránil tým, že spoločnú domácnosť s matkou dieťaťa viedol už od roku 2007, a to až do januára 2013, kedy sa zo spoločnej domácnosti odsťahoval. Táto jeho obrana bola preukázaná výpoveďami svedkov J. S., Š. S., ale najmä nestrannej svedkyne W. T. - obecnej poštarke, ktorí zhodne potvrdili, že obžalovaný žil s matkou dieťaťa v spoločnej domácnosti až do januára 2013. Posledne menovaná svedkyňa mu na adresu k matke dieťaťa doručovala poštu, a to aj ku koncu obdobia, keď podľa tvrdenia obžalovaného, ešte žil s matkou dieťaťa u nej v dome v spoločnej domácnosti.

Pokiaľ matka dieťaťa tvrdila, že obžalovaný s ňou v uvedenom období v spoločnej domácnosti nežil, čo na hlavnom pojednávaní potvrdila aj jej matka - svedkyňa J. U., samosudca uvádza, že ich výpovede považoval za účelové a vzájomne rozporné z nasledovných dôvodov. Matka dieťaťa najprv tvrdila, že zo spoločnej domácnosti sa obžalovaný odsťahoval v máji 2008, kedy si vzal svoje osobné veci a odišiel bývať do T. k priateľke, avšak naproti tomu zároveň uviedla, že ešte na Vianoce 2012 pozerali spoločne televízor, ktorý obžalovaný v tom čase kúpil ako nový. Svedkyňa J. U. tiež tvrdila, že obžalovaný žil s dcérou len asi dva roky a keď mal ich syn 5 alebo 6 mesiacov, tak sa odsťahoval k inej žene, avšak na druhej strane uviedla, že v roku 2012 chodil k dcére „sem - tam“.

Výpoveď matky dieťaťa E. U. považoval samosudca za nevieryhodnú aj z toho dôvodu, že na hlavnom pojednávaní vypovedala o tom, že spoločnú domácnosť viedla s obžalovaným určitý čas po narodení dieťaťa, avšak súdu predložila ňou podpísané čestné prehlásenie (čl. 133 spisu), kde prehlasuje, že s otcom dieťaťa - obžalovaným vôbec nikdy nežila v spoločnej domácnosti a že dieťa vychováva sama, pričom v tomto jej čestnom prehlásení je uvedená aj doložka, že toto čestné prehlásenie dáva z vlastnej slobodnej vôle a bez nátlaku.

O nevieryhodnosti výpovede matky ohľadom skutočného vedenia spoločnej domácnosti a jej trvania však svedčí odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 04.09.2013, číslo konania 2P/144/2013-29, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.09.2013. V odôvodnení uvedeného rozsudku konajúca sudkyňa v druhom odseku konštatuje, že ... „Matka dieťaťa na pojednávaní trvala na podanom návrhu v plnom rozsahu. Uviedla, že s otcom dieťaťa žili v spoločnej domácnosti aj napriek tomu, že o úprave práv a povinností rodičov bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 1P/85/2008 zo dňa 14.04.2008. Spolužitie s otcom dieťaťa prerušili definitívne v januári 2013“... .

Z týchto dôvodov preto samosudca ustálil, že obžalovaný žil s matkou dieťaťa v čase od 01.01.2010 až do januára 2013 v spoločnej domácnosti, ktorú viedli v mieste bydliska matky. Za uvedený čas uhrádzal všetky odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, a to tým spôsobom, že peniaze, ktoré zarobil odovzdal matke dieťaťa, ktorá s nimi v ďalšom hospodárila. V tejto súvislosti samosudca považuje za potrebné uviesť, že aj keď obžalovaný sústavne spolu s matkou a dieťaťom nebýval, pretože pracoval aj mimo miesta bydliska, chodieval pracovať na turnusy na rôzne miesta Slovenska, túto skutočnosť nemožno považovať za nevedenie spoločnej domácnosti v určitom období, pretože z výsluchu svedkov J. S., Š.

S. a W. T. vyplýva, že keď prišiel domov, výplatu odovzdal matke dieťaťa a kým bol doma, tak sa spolu s matkou o dieťa riadne staral. V neposlednom rade o tom svedčí aj už zmienený rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 2P/144/2013 zo dňa 04.09.2013.

Na uvedenom základe v ďalšom samosudca ustálil, že za obdobie, kým žili v spoločnej domácnosti má uhradené obžalovaný z vyššie uvedených dôvodov všetko výživné (ide o obdobie od 01.01.2010 až do januára 2013).

Následne samosudca zisťoval, či od januára 2013, kedy prestal obžalovaný viesť s matkou dieťaťa spoločnú domácnosť, až ku dňu rozhodnutia, t.j. 12.06.2014 má obžalovaný uhradené všetko výživné na mal. C. U..

Od 01.01.2013 do 30.06.2013 (na základe rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 1P/85/2008) bol obžalovaný povinný platiť na výživu dieťaťa sumu vo výške po 26,65 eur mesačne, čo za uvedené obdobie činí 159,90 eur (mesiace január 2013 až jún 2013).

Od 01.07.2013 do 01.09.2013 (na základe rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 1P/85/2008) bol povinný platiť na výživu dieťaťa sumu vo výške po 27,13 eur mesačne, čo za uvedené obdobie činí 54,26 eur (mesiace júl a august 2013).

Od 01.09.2013 až do 12.06.2014 (na základe rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 2P/144/2013) bol obžalovaný povinný platiť na výživu dieťaťa sumu vo výške po 50 eur mesačne, a to vždy do 20.-eho dňa v mesiaci vopred, k rukám matky, čo za uvedené obdobie činí 450 eur (mesiace september 2013 až máj 2014).

Za vyššie uvedené obdobie od 01.01.2013 do 12.06.2014 bol obžalovaný povinný zaplatiť titulom výživného k rukám matky dieťaťa celkom sumu 664,16 eur.

Z ústrižkov poštových peňažných poukázok, ktoré obžalovaný počas trestného stíhania do spisu doložil vyplýva, že dňa 12.06.2013 k rukám matky uhradil sumu 294,05 eur, dňa 25.07.2013 uhradil sumu 28 eur, dňa 15.08.2013 uhradil sumu 28 eur, dňa 09.09.2013 uhradil sumu 50 eur, dňa 09.10.2013 uhradil sumu 50 eur, dňa 15.11.2013 uhradil sumu 50 eur, dňa 05.12.2013 uhradil sumu 50 eur, dňa 20.01.2014 uhradil 50 eur, dňa 24.02.2014 uhradil 50 eur, dňa 21.03.2014 uhradil sumu 50 eur, dňa 02.05.2014 uhradil sumu 50 eur a dňa 16.05.2014 uhradil sumu 50 eur.

Obžalovaný tak uvedenými ústrižkami preukázal, že na výživnom uhradil celkom sumu 800,05 eur.

Tým, že obžalovaný na výživnom za obdobie mesiacov od januára 2013 až do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, t.j. do 12.06.2014 zaplatil na výživnom pre mal. C. U. k rukám matky viac ako mal, trestnosť trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zákona zanikla v súlade s ustanovením § 86 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, pretože trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť (za obdobie od januára 2013 do 01.09.2013) dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu. Za ďalšie obdobie, t.j. od 01.09.2013 až do 12.06.2014 si obžalovaný svoju povinnosť platiť výživné v sume po 50 eur mesačne plnil vždy riadne a včas, až na mesiac apríl 2014, pričom však dlžné výživné za mesiac apríl 2014 uhradil dňa 02.05.2014.

Z uvedených dôvodov bol obžalovaný podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku s použitím § 86 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona oslobodený spod obžaloby, pretože za obdobie uvedené v obžalobe, t.j. od 01.01.2010 až do januára 2013 sa skutok nestal a za obdobie od januára 2013 do 12.06.2014 trestnosť činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona zanikla v súlade s ustanovením § 86 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona.

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin mal spáchať závažnejším spôsobom konania, t.j. po dlhší čas,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia na Okresnom súde Rimavská Sobota ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2 Tr. poriadku).

Odvolanie môžu podať:

Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. poriadku), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. poriadku).

Obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. poriadku).

Príbuzní obžalovaného v priamom rade (jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh) pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. poriadku).

Zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. poriadku).

Orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, ako aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. poriadku).

Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. poriadku).

Zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. poriadku a § 45/1 Tr. poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.